

: Bounding box

در کتابخانه‌ی **OpenCV**، اصطلاح **Bounding Box** (چارچوب) به یک مستطیل اطلاق می‌شود که یک شیء (مثل یک چهره، خودرو، یا هر ناحیه‌ای از عکس) را در یک تصویر یا فریم ویدیویی محصور می‌کند. این مستطیل معمولاً با استفاده از مختصات گوشه بالا-چپ و عرض و ارتفاع تعریف می‌شود. هدف از ایجاد این چارچوب محصور کردن اشیاء درون عکس با ساده‌ترین هندسه ممکن است.

در **OpenCV**، این مستطیل معمولاً به صورت یک تاپل با چهار مقدار تعریف می‌شود:

```
(x, y, width, height)
```

x مختصات افقی گوشه بالا-چپ مستطیل

y مختصات عمودی گوشه بالا-چپ مستطیل

width عرض مستطیل

height ارتفاع مستطیل

کاربردهای عملی Bounding Box

1. تشخیص شیء (Object Detection)

- خروجی مدل‌های مثل YOLO، SSD، Faster R-CNN، اغلب به شکل Bounding Box + کلاس + احتمال است.

2. ردیابی شیء (Object Tracking)

- در الگوریتم‌هایی مثل `cv2.TrackerKCF_create()` ابتدا یک Bounding Box اولیه انتخاب می‌شود و سپس در فریم‌های بعدی دنبال می‌شود.

3. آماده‌سازی داده برای یادگیری ماشین / شبکه‌های عصبی

- در فریم‌ورک‌هایی مانند TensorFlow یا PyTorch از Bounding Box برای آموزش مدل استفاده می‌شود.

برای ایجاد **Bounding Box** بر روی اشیاء مختلف می‌توانیم مراحل زیر را دنبال کنیم.

1- در مرحله اول عکس را می‌خوانیم اگر عکسمان رنگی بود باید آن را به یک عکس خاکستری تبدیل کنیم.

```
img = cv2.imread("images/balloon.png")  
  
# convert image to grayscale  
gray = cv2.cvtColor(img, cv2.COLOR_BGR2GRAY)
```

2- مرحله بعدی تبدیل عکس به یک عکس باینری با یکی از روش‌های آستانه گذاری است.

```
# invert black and white  
_, binary = cv2.threshold(gray,127,255,cv2.THRESH_BINARY_INV)
```

3- در صورتی که عکس باینری ما دارای نویز یا از دست رفتن بخش‌هایی از اشیاء بود با یکی از انواع عملیات مورفولوژی آن را ترمیم می‌کنیم.

```
# Let's define our kernel size  
kernel = cv2.getStructuringElement(cv2.MORPH_ELLIPSE, (5, 5), (2, 2))  
closing = cv2.morphologyEx(binary, cv2.MORPH_CLOSE, kernel)
```

4- مرحله بعد تشخیص کانتورها برای پیدا کردن اشیاء مختلف در عکس است

```
contours, _ = cv2.findContours(closing, cv2.RETR_TREE, cv2.CHAIN_APPROX_SIMPLE)
```

5- در مرحله بعد بجای رسم خود کانتورها می‌توانیم با استفاده از دستور زیر دور هر کدام از کانتورها یک مستطیل رسم کرده و در نهایت آنها را چاپ کنیم:

```
for c in contours:  
    x, y, w, h = cv2.boundingRect(c)  
    cv2.rectangle(drawing, (x, y), (x + w, y + h), (0, 255, 255), 2)  
  
plt.imshow(drawing[...,:-1])
```

برای انجام این مرحله ابتدا یک حلقه `for` بر روی کانتورهای پیدا شده ایجاد می‌کنیم، بنابراین متغیر `c` در هر دور از حلقه در بردارنده یک کانتور است. تابع `cv2.boundingRect(c)` برای هر یک از کانتورهای موجود در `c` یک مستطیل ایجاد می‌کند. و خروجی آن در یک تاپل با 4 مقدار `(x,y,w,h)` ذخیره می‌شود.

x مختصات افقی گوشه بالا-چپ مستطیل

y مختصات عمودی گوشه بالا-چپ

w عرض مستطیل از x تا $(x+w)$

h ارتفاع مستطیل از y تا $(y+h)$

حال که با استفاده از متد فوق توانستیم مستطیل ها را پیدا کنیم کافی است که هر کدام از آنها را رسم کنیم. برای رسم مستطیل ها از دستور `cv2.trctangle` استفاده می کنیم.

به عنوان مثال اگر فرض کنیم شی ما یک دایره یا مستطیل است که در این مختصات قرار گرفته باشد:

```
x = 100, y = 50, w = 40, h = 30
```

یعنی مستطیل از نقطه $(100, 50)$ شروع می شود و تا $(140, 80)$ ادامه خواهد داشت.